

23.02.2013

Στο στόχαστρο της Τρόικα

Στο χρεωμένο νησί θα εκλεγεί τις επόμενες μέρες καινούριος πρόεδρος. Η ΕΕ, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ χρησιμοποιούν την κατάσταση για ιδιωτικοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων και στήριξη της στροφής της χώρας προς τα δεξιά.

Από την εφημερίδα "Junge Welt" 15/2/2013, ανάλυση του Andrea Wehr - επιστημονικός συνεργάτης στο Ευρωκοινοβούλιο και συγγραφέας των βιβλίων "Η Ευρωπαϊκή Ένωση" και "Ελλάδα, Κρίση και Ευρώ".

(Μετάφραση Ισίδωρος Σακκας)

Η Frankfurter Allgemeine Zeitung κυκλοφορούσε στις 6 Φεβρουαρίου 2013 με τον τίτλο "Οι χώρες της κρίσης επανέρχονται". Στο άρθρο μπορούσε κάποιος να διαβάσει "Η ανταγωνιστικότητα των οικονομιών της περιφέρειας βελτιώνεται αισθητά". Και όμως η κρίση στην Ευρωζώνη στην πραγματικότητα δεν έχει παρέλθει. Κατά πάσα πιθανότητα ακόμα μία χώρα της Ευρωζώνης, η Κύπρος, θα χρειαστεί οικονομική βοήθεια το Μάρτιο. Ο Μηχανισμός Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΜΣΑ) της ΕΕ δήλωσε ήδη έτοιμος να αναλάβει το οικονομικό κομμάτι αυτής της βοήθειας. Σε αντάλλαγμα πρέπει η χώρα να συμφωνήσει σε λιτότητα μέσω ενός Μνημονίου. Έτσι θα πάρει και η Κύπρος μετά την Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία τον κατήφορο.

Ήδη από τον Ιούλιο του 2012 είναι σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις για το πρόγραμμα ενίσχυσης. Ακόμα όμως δεν έχει αποφασιστεί το ύψος των αναγκών. Εν τούτοις γίνεται λόγος για 17 δισεκατομμύρια ευρώ. Με τα έξι δισεκατομμύρια θα χρηματοδοτηθούν τα κρατικά δάνεια, 1,5 δισ θα δοθούν στο δημόσιο έλλειμμα και δέκα δισεκατομμύρια θα δοθούν για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Μόνο και μόνο η ζημιά των τριών μεγάλων τραπεζών -Τράπεζας Κύπρου, Λαϊκής και Ελληνικής Τράπεζας- από την αγορά ελληνικών ομολόγων φτάνει τα 19,6 δισ. Για τον ΜΣΑ 17 δισεκατομμύρια ευρώ είναι ένα σχετικά μικρό ποσό, αν συγκριθεί με τα δύο προγράμματα στήριξης της Ελλάδας, τα οποία έφτασαν συνολικά τα 239 δισεκατομμύρια ευρώ. Εν τούτοις για μια τόσο μικρή χώρα όπως η Κύπρος αυτά τα λεφτά είναι ένα τεράστιο ποσό, ισοδυναμεί σχεδόν με το ΑΕΠ της, που κυμαίνεται στα 18 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το πρόβλημα: οι κυπριακές τράπεζες

Γιατί λοιπόν η Κύπρος; Και γιατί ειδικά τώρα που ακούμε από παντού πως τα χειρότερα από την κρίση έχουν περάσει; Η κατάσταση στην Κύπρο μοιάζει με αυτή της Ιρλανδίας, όταν ο κελτικός τίγρης κέτεψε το φθινόπωρο του 2010 το Βερολίνο, το Παρίσι και τις Βρυξέλλες για βοήθεια. Όπως και στην Ιρλανδία, έτσι και στην Κύπρο, τα οικονομικά δεδομένα των τελευταίων χρόνων ήταν καλά. Μάλιστα είχε και την μεγαλύτερη ανάπτυξη στην ευρωζώνη για χρόνια. Και το ποσοστό χρέους βρίσκεται σε σχετικά χαμηλά επίπεδα, στο 83 τοις εκατό του ΑΕΠ, αν δεν ήταν ο υπερμεγέθης τραπεζικός τομέας, ο οποίος σύμφωνα με τον οίκο Fitch φτάνει τα 141 δισεκατομμύρια ευρώ, οκτώ φορές το ΑΕΠ της χώρας.

Για την Κύπρο, όπως και για την Ιρλανδία, η καλύτερη επιλογή θα ήταν να ακολουθήσει το παράδειγμα της Ισλανδίας. Η Ισλανδία κρατικοποίησε το 2008 τις υπερμεγεθείς τράπεζες της και τις οδήγησε στη χρεοκοπία. Αυτό μπορεί να ήταν ένα σκληρό πλήγμα για τις αγορές, αλλά η χώρα απελευθερώθηκε από ένα βαρίδι. Εν τω μεταξύ η χώρα βρίσκεται σήμερα πάλι σε τροχιά ανάπτυξης. Για την Κύπρο σαν μέλος της ΕΕ και του Ευρώ, μια τέτοια κίνηση είναι σίγουρα δύσκολη, ακόμα και επι αριστερής κυβέρνησης. Λόγω της περίπτωσης της, ως μοιρασμένη χώρα και της τουρκικής επιθετικότητας, είναι έρμαιο στην καλή θέληση του Βερολίνου, του Παρισιού και των Βρυξελλών. Αυτοί δεν εγγυούνται καν ένα κούρεμα χρέους όπως έγινε στην Ελλάδα. Αντίθετα το τραπεζικό Κεφάλαιο ήδη χρησιμοποίησε βέτο: "Ο Χιούνγκ Τράν, αναπληρωτής διευθυντής του Ινστιτούτου διεθνών χρηματοοικονομικών, ο οποίος αντιπροσώπευε τους ιδιώτες επενδυτές στις διαπραγματεύσεις με την Ελλάδα, προειδοποίησε για τις επιπτώσεις ενός κουρέματος. Η απομείωση της αξίας των κυπριακών ομολόγων σε παρόμοια κλίμακα με αυτή της περίπτωσης της Ελλάδας θα αδυνάτιζε τις τράπεζες επικίνδυνα και θα μείωνε τις πιθανότητες δανεισμού από άλλες χώρες του ευρώ" (στη Frankfurter Allgemeine Zeitung, 21 Δεκεμβρίου 2012).

Ιδιαίτερα καταστροφικό είναι το γεγονός πως οι τρεις μεγαλύτερες τράπεζες της χώρας δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, και ανήκουν μάλιστα στους μεγαλύτερους πιστωτές εκεί. Οι κυπριακές τράπεζες δάνεισαν 19,6 δισεκατομμύρια μόνο σε ελληνικά νοικοκυριά και σε ελληνικές επιχειρήσεις. Παρόλα αυτά η Ελλάδα στηρίχτηκε μέχρι σήμερα

με δύο πακέτα για να μην καταρρεύσει. Το ελληνικό κούρεμα του 2012, παρόλο που ήταν μικρού μεγέθους, και υποβοηθούσε τις τράπεζες μέσω εξαιρέσεων και άλλων βοηθειών, ήταν αρκετό για να δημιουργήσει προβλήματα στις κυπριακές τράπεζες. Αναγκάστηκαν να δεχτούν παραγραφές ύψους 4 δισεκατομμυρίων. Έτσι έφτασε η Κύπρος στην ανάγκη να ζητήσει βοήθεια από τις Βρυξέλλες.

Ρωσικό χρηματοκιβώτιο

Οι συνομιλίες για χρηματική βοήθεια που άρχισαν τον Ιούλη 2012 αποδεικνύονται πολύ δύσκολες, την ίδια ώρα που μέσα εμπλέκονται πολλά πολιτικά επίπεδα. Είναι η απίστευτα στενή σύνδεση της κυπριακής οικονομίας μαζί με αυτή της Ρωσίας, η οποία (σύνδεση στυμ.) δίνει αφορμή για υποψίες και εικασίες. Είναι η γερμανική εσωτερική πολιτική, στην οποία η "μαυροκίτρινη" Συνεργασία φοβάται πως ένα πακέτο βοήθειας για την Κύπρο δεν θα περάσει στη Βουλή. Και είναι τελικά στην Κύπρο οι επερχόμενες προεδρικές εκλογές το Φεβρουάριο, οι οποίες θα αναδείξουν τον διάδοχο του πρώην γγ. του Ανορθωτικού Κόμματος του Εργαζόμενου Λαού Δημήτρη Χριστόφια, ο οποίος δεν θα ξαναθέσει υποψηφιότητα.

Η Κύπρος και η Ρωσία συνδέονται στενά από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Οι κύπριοι επενδυτές έχουν τις κατα παρασάγγας μεγαλύτερες ξένες επενδύσεις στη Ρωσία. Το 2011 επενδύθηκαν πέρα των 12 δισ. δολαρίων από την Κύπρο στη Ρωσία. Αυτό το ποσό ήταν σαφώς μεγαλύτερο από τις ολλανδικές επενδύσεις και τις επενδύσεις από τις Παρθένους νήσους, οι οποίες φτάνουν σχεδόν οκτώ δισ. δολάρια έκαστος, και οι οποίοι ακολουθούνται από το Λουξεμβούργο με τέσσερα δισ. Μετά ακολουθούν η Γερμανία και η Μεγάλη Βρετανία με λίγο περισσότερα από τα δύο δισ. δολάρια (δες Financial Times 7.2.2013).

Από πού έρχονται τόσα λεφτά για τις μεγάλες επενδύσεις κυπριακών εταιριών; Το μεγαλύτερο μέρος έρχεται από την ίδια τη Ρωσία, με εισροή από την Μπελίζε και τα Τσάνελ Άϊλαντ. Πραγματικά πολύ πίσω βρίσκονται η Ελλάδα και οι ΗΠΑ. Είναι πραγματικά οφθαλμοφανές: Η Κύπρος χρησιμεύει ως οικονομικός κόμβος για ρωσικές επιχειρήσεις. Αυτές χρησιμοποιούν τις ιδιαίτερα ευνοϊκές συνθήκες της Κύπρου σαν φορολογικό παράδεισο, που έχει παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των μερισμάτων μόλις 10%, ενώ το

άθροισμα φορολόγησης επενδύσεων πάνω από 100.000 ευρώ είναι 5%. Η σημασία της Κύπρου ως φορολογικός παράδεισος γίνεται ορατή και μέσω της ανταλλαγής κεφαλαίων με άλλους φορολογικούς παραδείσους όπως η Μπελίτζε, το Γκέρνσεϊ, το Λουξεμβούργο και τις Παρθένους νήσους. Μεταξύ τους μεταβιβάζονται χρήματα σε εταιρίες γραμματοκιβωτίων.

Μπορεί ο εταιρικός φόρος να είναι και στη Ρωσία χαμηλός, είναι 15%, αλλά είναι ψηλότερος του κυπριακού. Ένα επιπλέον κίνητρο για τις ρωσικές εταιρίες είναι το ευνοϊκό εταιρικό δίκαιο, που αντιστοιχεί στο αγγλικό, και είναι ευνοϊκότερο από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οι ρωσικές εταιρείες επενδύουν τα χρήματα τους στη νησιώτικη χώρα και τα επανεπενδύουν ανάλογα στην πατρίδα τους. "Η σημασία του νησιού ως ρωσικό χρηματοκιβώτιο γίνεται πιά σαφής από το γεγονός πως εκεί το 51% του ρωσικού καθαρού ενεργητικού βρίσκονται στις εκεί ρωσικές τράπεζες: το τέλος του 2011 περισσότερα από εννιά δισ. δολάρια" όπως ανέφερε η Frankfurter Allgemeine Zeitung στις 3 Ιουλίου 2012.

Με δεδομένη αυτή τη σημασία της Κύπρου για τη Ρωσία δεν εκπλήσσει η παραχώρηση ρωσικού δανείου στην Κύπρο το Δεκέμβρη του 2012 ύψους 2,5 δισ, και το οποίο ανερχόταν στο 14% του κυπριακού ΑΕΠ. Προηγήθηκε η αποδοχή της Λευκωσίας για έντονη ανταλλαγή πληροφοριών με τη Μόσχα. Αυτό ήταν η προϋπόθεση για να βγεί η Κύπρος από την επίσημη μαύρη λίστα των φορολογικών παραδείσων, που μπήκε το 2008. Εντούτοις φαίνεται πως πολλά από τα κεφάλαια που επενδύονται και επανεπενδύονται είναι μαύρα, τα οποία με αυτό τον τρόπο μεγαλώνουν. Από αυτή την αποφυγή φόρων η Ρωσία δεν επωφελείται.

Η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας θέλει να δείξει τη δύναμη της

Στην πραγματικότητα η Δύση δεν έχει κανένα πρόβλημα με την εκροή κεφαλαίων από τη Ρωσία, ούτε και με την φορολογική απάτη. Εδώ η αγορά ποδοσφαιρικών ομάδων, αλόγων κούρσας, ακριβών ακινήτων στο Λονδίνο, Παρίσι και τις ισπανικές ακτές, αλλά και αντικείμενα πολυτελείας κάθε λογής και τιμής από Ρώσους ολιγάρχες θεωρείται κάτι θετικό. Ούκ ολίγες δυτικές επιχειρήσεις βασίζουν το επιχειρηματικό τους μοντέλο πάνω στην εισροή κεφαλαίων από την Ανατολή. Σπάνια ρωτούνται αν πρόκειται για μαύρα χρήματα. Και η φοροαποφυγή ως γνωστό δεν είναι ένα πρόβλημα που βλέπουμε μόνο στη Ρωσία ή την Κύπρο. Στην Ελλάδα διασώθηκαν με ευρωπαϊκά δάνεια σίγουρα τεράστια ποσά

μαύρου χρήματος. Στην Ισπανία, που στις αρχές Δεκεμβρίου 2012 διασώθηκαν οι χρεοκοπημένες τράπεζες με κονδύλια 39,5δισ από το ΕΤΣ, εικάζεται πως μόνο τρία από τα τέσσερα εισερχόμενα ευρώ φορολογούνται. Και το εκεί κυβερνών συντηρητικό κόμμα βρίσκεται βαθιά χωμένο σε ένα σκάνδαλο μαύρου χρήματος. Παρόλα αυτά η καγκελάριος Άγκελα Μέρκελ διαβεβαίωσε τον Ισπανό Πρωθυπουργό πως απολαμβάνει την πλήρη της εμπιστοσύνη.

Κάτι, λοιπόν, που πουθενά αλλού δεν αποτελεί λόγο έξαψης, μετά την ανάγκη βοήθειας της Κύπρου αναδείχτηκε σε τεράστιο σκάνδαλο από τις άλλες χώρες του ευρώ. Εδώ και μήνες βλέπουν κυρίως τα γερμανικά ΜΜΕ πως τα δάνεια του ΕΤΣ θα προστατεύσουν τα μαύρα ρωσικά χρήματα: Η Welt κυκλοφορούσε στις 4 Νοέμβρη 2012 με τον τίτλο "Η βοήθεια της ΕΕ στην Κύπρο μπορεί να προστατεύσει ρωσικά μαύρα χρήματα", Η Handelsblatt ήταν πιο έντονη στις 10 Γενάρη 2013: "Αναζητούνται διασώστες για τα ρωσικά δισεκατομμύρια". Αυτή η εκστρατεία άρχισε από μια έκθεση των μυστικών υπηρεσιών της Γερμανίας που πλάσαρε ο Spiegel, και το οποίο υποτίθεται αποδείκνυε πως από τη βοήθεια του ΕΤΣ κυρίως βοηθούνται οι κάτοχοι ρωσικών λογαριασμών με μαύρα χρήματα. Και σε τέτοιους λογαριασμούς εικάζεται πως υπάρχουν 26 δισ. ευρώ. Το γεγονός πως με την έκθεση των μυστικών υπηρεσιών της Γερμανίας αποκαλύπτεται πως μια χώρα του ευρώ κατασκοπεύει τον τραπεζικό τομέα μιας άλλης χώρας του ευρώ δεν φαίνεται να ενόχλησε κανέναν. Εκεί φτάσαμε λοιπόν με την ευρωπαϊκή κρίση, που αν πρόκειται για τα δικά μας λεφτουδάκια αμολούμε τις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες να μαζέψουν πληροφορίες.

Ξαφνιασμένοι από τις πληροφορίες των μυστικών υπηρεσιών ακόμα και αυτοί που υπερψήφισαν κάθε πακέτο διάσωσης των τραπεζών της κυβέρνησης Μέρκελ, οι πολιτικοί των Σοσιαλδημοκρατών, εκδήλωσαν τις ανησυχίες τους για ένα πακέτο διάσωσης της Κύπρου. Ο πρόεδρος του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μάρτιν Σούλτς απαίτησε την δημοσίευση των πηγών "από πού έρχονται τα χρήματα που βρίσκονται στην Κύπρο" (Süddeutsche Zeitung 9.1.2013). Ο αρχηγός των Σοσιαλδημοκρατών Σίγκμαρ Γκάμπριελ, ο οποίος ευχαρίστως κατηγορεί την Linke (το Κόμμα της Αριστεράς στμ.) για λαϊκισμό, μας έδειξε πως είναι ο πραγματικός λαϊκισμός. Απειλούσε στην Handelsblatt στις 9 Ιανουαρίου 2013, ότι το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα δεν μπορεί να στηρίξει τη βοήθεια της Κύπρου λόγω φορολογικού ντάμπινγκ και κατηγορίες για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, γιατί δεν μπορεί να αναμένει από τον γερμανό φορολογούμενο να σώσει κυπριακές τράπεζες "το επιχειρηματικό μοντέλο των οποίων βασίζεται στην υποβοήθηση της φοροδιαφυγής". Ακόμα πιο σαφής έγινε ο ευρωβουλευτής των Χριστιανοδημοκρατών Μάρκος Φέρμπερ στη Süddeutsche Zeitung στις 9 Ιανουαρίου 2013, ο οποίος απαίτησε εγγύηση, "ότι θα βοηθήσουμε τους κύπριους πολίτες και όχι τους ρώσους ολιγάρχες". Και για τον αρχηγό των Φιλελευθέρων Ράϊνερ Μρούντερλε, μόνο η Εντύπωση πως στην Κύπρο ξεπλένεται

χρήμα είναι η "βοήθεια ούτε αποδεκτή, ούτε δικαιολογημένη" (Deutschlandradio 11.1.2013).

Αυτές οι μεγάλες κουβέντες στοχεύουν λιγότερο την Κύπρο, παρά τον γερμανικό λαό. Γιατί ακόμη δεν καταλαβαίνει πώς μετά από τρία χρόνια ευρωκρίσης ακόμα δεν κατάφεραν να την θέσουν υπο έλεγχο, και μάλιστα να χρειάζεται άλλη μια χώρα να τεθεί κάτω από την ομπρέλα διάσωσης της ΕΕ. Όροι όπως "υποψίες για ξέπλυμα" και "ρωσικά μαύρα κεφάλαια" έρχονται την κατάλληλη στιγμή. Έτσι μπορεί κάποιος να κάνει επίδειξη δύναμης απέναντι σε μια μικρή και αδύναμη χώρα και να τη βάλει στη θέση της. Εξάλλου έρχονται σημαντικές εκλογές τον Σεπτέμβρη. Για αυτό γράφτηκε και στην Frankfurter Allgemeine Zeitung στις 19 Ιανουαρίου 2013 πως " στο Βερολίνο είναι μικρή η προθυμία να ληφθούν άμεσα αποφάσεις".

Νόμιζαν πως μπορούσαν να επιτρέψουν στους εαυτούς τους την προκλητική αρνητική στάση γιατί η Κύπρος δεν ήταν χώρα που συνιστούσε συστημικό κίνδυνο, αν οι τράπεζες της χρεοκοπούσαν. Ο ίδιος ο υπουργός οικονομικών Βόφγκανγκ Σόϊμπλε συμφωνούσε με αυτή την άποψη. Αυτή η εκτίμηση αναιρέθηκε όμως άμεσα από τον πρόεδρο της ΕΚΤ, Μάριο Ντράγκι, και από τον ευρωπαϊκό Επίτροπο Όλι Ρέν. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση και οι Σοσιαλδημοκράτες έπρεπε να υποχωρήσουν και από τότε δεν γίνεται πια λόγος για τη σημαντικότητα της Κύπρου για το σύστημα.

Οι κομμουνιστές αντιστέκονται

Οι διαπραγματεύσεις για το πακέτο διάσωσης διάρκεσαν ήδη περισσότερο από έξι μήνες και ακόμα δεν ολοκληρώθηκαν. Όπως και η Ελλάδα, Ιρλανδία και η Πορτογαλία, έτσι και η Κύπρος έπρεπε να υπογράψει ένα εκτενές μνημόνιο, στο οποίο καταγράφεται μέχρι και η τελευταία λεπτομέρεια των πολιτικών λιτότητας που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα. Έτσι θα επέλθουν πέραν πάσης αμφιβολίας και στην Κύπρο αποκοπές μισθών στον δημόσιο τομέα, στη μείωση των συντάξεων, το ξήλωμα του κοινωνικού κράτους, αποκοπές στον τομέα της υγείας, απορυθμίσεις και πάνω από όλα ιδιωτικοποιήσεις. Η Κυβέρνηση της Αριστεράς όμως με κινητήρια δύναμη το ΑΚΕΛ, δεν είναι έτοιμη να αποδεχτεί αυτό το μνημόνιο υπο τύπο συνταγής. Σε μια ομιλία του στη Βουλή των αντιπροσώπων στις 18 Δεκεμβρίου 2012, ο γ.γ του ΑΚΕΛ Άντρος Κυπριανού κατονόμασε τα σημεία στα οποία η

Κυβέρνηση δεν θα ενδώσει. Απαιτούν την επιμήκυνση του δανείου μέχρι το 2016 μετατόπιση της αρχής αποπληρωμής του, διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κύπρου πάνω στο φυσικό αέριο που βρέθηκε πρόσφατα στις ακτές του νησιού, τη συνέχιση της ΑΤΑ, και τη συνέχιση του 13ου μισθού. Εκτός αυτού ζητήθηκε να μην επιβαρυνθούν μονόπλευρα οι χαμηλόμισθοι και οι κοινωνικά αδύναμοι από τις περικοπές. Τέλος το ΑΚΕΛ απόρριπτε την ιδιωτικοποίηση των κρατικών και ημικρατικών οργανισμών. Η Τρόικα, που αποτελείται από την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, πρόβλεπε κυρίως την ιδιωτικοποίηση της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου. Το ΑΚΕΛ κάλεσε σε ευρωπαϊκό επίπεδο για αλληλεγγύη ενάντια σε αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις.

Η Τρόικα ποντάρει στον χρόνο, ελπίζοντας πως στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές το Φεβρουάριο θα κερδίσει ο υποψήφιος της δεξιάς Νίκος Αναστασιάδης. Στις δημοσκοπήσεις προηγείται του ανεξάρτητου υποψηφίου Σταύρου Μαλά, ο οποίος στηρίζεται από το ΑΚΕΛ. Σε αντίθεση με το Μαλά ο Αναστασιάδης έκφρασε την ετοιμότητα του να δεχτεί τις απαιτήσεις της Τρόικα. Στα γερμανικά ΜΜΕ αυτή η στρατηγική λέγεται και ανοιχτά: "Η Κύπρος μπορεί να υπολογίζει σε βοήθεια μετά τις εκλογές. Οι υπουργοί οικονομικών της Ευρωζώνης θα εγκρίνουν το πακέτο διάσωσης στις αρχές του Μάρτη και όχι στις 21 Ιανουαρίου όπως αναμενόταν (...). Σύμφωνα με ευρωπαϊκές διπλωματικές πηγές οι υπουργοί περιμένουν τα αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών που θα γίνουν στις 17 και 24 Φεβρουαρίου. Η ΕΕ ελπίζει σε αλλαγή των δυνάμεων που κυβερνούν, γιατί οι συνομιλίες με τον πρόεδρο Δημήτρη Χριστόφια είναι πολύ δύσκολες. Ακόμα και στο Βερολίνο υπάρχει δυσφορία για την έλλειψη ετοιμότητας για μεταρρυθμίσεις που επιδεικνύει ο Χριστόφιας" (Handelsblatt 9.1.2013). Και για ακόμα μια φορά είναι ο Ράινερ Μπρούντερλε που αποκαλύπτει ποιοί οι στόχοι του γερμανικού Κεφαλαίου και ποιός στέκεται εμπόδιο: "Εκεί δρά ο τελευταίος κομμουνιστής πρόεδρος της Ευρώπης, που αποκλείσε ακόμα και δημόσια πως δεν θα δεχτεί ιδιωτικοποιήσεις ημικρατικών οργανισμών." (Deutschlandradio 11.1.2013)

Δεξιός υποψήφιος για το ΝΑΤΟ

Για ακόμα μια φορά αποδεικνύεται σε αυτή την διαδικασία πως η Τρόικα αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Η αντίσταση της κυπριακής Αριστεράς απέναντι στις μνημονιακές απαιτήσεις, είναι μέρος της ταξικής πάλης, στην οποία διακυβεύεται η προστασία της κυριαρχίας του κράτους. Όποιος καταγγέλλει αυτή την άμυνα της κρατικής κυριαρχίας ως εθνικισμό, ο οποίος δεν ταιριάζει στην ειδυλλιακή

εικόνα μιας στενής και κάποτε αλληλέγγυας ΕΕ, τότε δεν έχει καταλάβει τίποτα.

Με ψήφιση του Αναστασιάδη το Βερολίνο, το Παρίσι και οι Βρυξέλλες ελπίζουν όχι μόνο στην εγκατάσταση ενός υπάκουου υπάλληλου για την Τρόικα , αλλά και στον ολοκληρωτικό επανακαθορισμό της κυπριακής πολιτικής ασφαλείας. Η Κύπρος δεν είναι μέλος του ΝΑΤΟ. Δεν είναι ούτε καν μέλος του προθαλάμου του ΝΑΤΟ "Συνεταιρισμός για την Ειρήνη". Ο Αναστασιάδης δήλωσε κατά τη διάρκεια της Προεκλογικής περιόδου πως αν εκλεγεί θα κάνει αίτηση για το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Αυτό θα είναι και το σπάσιμο ενός ταμπού, αφού ένα μεγάλο μέρος της κυπριακής κοινής γνώμης απορρίπτει κατηγορηματικά την εισαγωγή της Κύπρου στο ΝΑΤΟ. Και έχουν πολύ καλούς λόγους για αυτό, αφού η εισβολή της Τουρκίας το 1974, χώρας- μέλος της Ατλαντικής Συμμαχίας, έγινε με τη σύμφωνη γνώμη του αρχηγείου του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες. Εκείνη την περίοδο έγραψε ο Νίλς Καντρίτσκε το βιβλίο " Η Κύπρος στο στόχαστρο του ΝΑΤΟ", και επεξηγούσε τους ιστορικούς λόγους για την εισβολή του 1974. Η εισβολή έγινε σε μια χώρα μέλος των Αδέσμευτων. Στην Ευρώπη υπήρχαν μόνο τρεις χώρες στο Κίνημα των Αδεσμεύτων: Η Γιουγκοσλαβία, η Μάλτα, και η Κύπρος. Η Γιουγκοσλαβία διαλύθηκε. Η Μάλτα και η Κύπρος βγήκαν από το Κίνημα μπαίνοντας στην ΕΕ το 2004. Σήμερα η Κύπρος δεν βρίσκεται μόνο στο στόχαστρο του ΝΑΤΟ, αλλά και στο στόχαστρο της Τρόικα και του Μεγάλου Κεφαλαίου των χωρών του σκληρού ευρώ.